

בש"פ 188/16 - אנואר אל צאנע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 188/16

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: אנואר אל צאנע

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים בעמ"ת 10850-01-16 מיום 7.1.2016
שניתנה על-ידי השופט י' מרזל

בשם המבקש: עו"ד רות עזריאלנט

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט י' מרזל) מיום 7.1.2016 בעמ"ת 10850-01-16, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים מיום 4.1.2016 במ"ת 215-01-16 (השופטת ש' זוכוביצקי-אורי) לעצור את המבקש עד לקבלת החלטה אחרת בעניינו.

רקע

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שכרות מכוח סרוב לבדיקת שכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת

עמוד 1

התעבורה [נוסח חדש]. על-פי כתב האישום, לאחר שנכשל בבדיקת נשיפון, הכשיל המבקש 6 בדיקות במכשיר הינשוף. עם כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. המבקש נוהג משנת 1996, ולחובתו 96 הרשעות קודמות, שתיים מהן בגין אי-ציות להוראות שוטר ושתיים בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול. נגד המבקש תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, שהוא בר-הפעלה.

4. בית המשפט לתעבורה (השופט ש' זוכוביצקי-אורי) קבע כי עברו התחבורתי המכביד של המבקש, הכולל שתי עבירות של נהיגה תחת אלכוהול, מעיד על הסיכון הרב הנשקף ממנו. נהיגתו בשכרות חרף קיומו של מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, כמו גם הנסיבות העולות מחומר החקירה, מעידות אף הן על חומרת העבירה. לפיכך, קבע בית המשפט כי מן המבקש "נשקפת מסוכנות אשר בשלב זה לא ניתן לאינה בחלופת מעצר", והורה על מעצרו "עד להחלטה אחרת".

5. בצד זאת, הותיר בית המשפט לתעבורה פתח לשחרורו של המבקש לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר בעניינו, אשר במסגרתו יבחנו מידת המסוכנות הנשקפת מן המבקש, סוגיית התמכרותו לאלכוהול והאפשרות לשחררו לחלופת מעצר בפיקוחם של בני משפחה וקרובים. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר כאמור עד ליום 19.1.2016.

6. על החלטת בית המשפט לתעבורה הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים. ביום 7.1.2016 דחה בית המשפט המחוזי (השופט י' מרזל) את הערר, בקבעו כי הגם שעברו התעבורתי של המבקש מורכב ברובו מעבירות 'טכניות', ולכן אין במספר העבירות כשלעצמו כדי להעיד על מסוכנות המבקש, "קיים קושי בכך שחלף קיומו של מאסר מותנה, לא נרתע המשיב מביצוע לכאורה של עבירה דומה בתוך שנה". לכך יש להוסיף את הרשעותיו הקודמות בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול ואת נסיבות העניין הנוכחי (נהיגת המבקש תחת השפעת אלכוהול כבדה; הימצאות בקבוק האלכוהול הפתוח ברכב). לפיכך, קבע בית המשפט המחוזי כי אין עילה להתערבותו בהחלטתו של בית המשפט לתעבורה, וכי אכן, כקביעת בית המשפט לתעבורה, "נסיבות העניין מחייבות בדיקה מעמיקה של חלופה בידי שירות המבחן". מכאן הבקשה שלפניי.

7. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי, כבית המשפט לתעבורה לפניו, נמנע מלקבוע כי מסוכנותו היא בנהיגתו בלבד, וכי לא בהן את כלל האפשרויות לחלופות מעצר. לטענתו, עניינו מעלה שאלות בעלות חשיבות משפטית וציבורית שראוי כי תידונה בבית משפט זה: ראשית, מהם השיקולים אשר על בית המשפט לשקול בטרם יחליט על מעצרו של נאשם עד להחלטה אחרת; ושנית, האם די בקביעת מסוכנותו של נאשם מבלי לציין את מהותה, ובפרט אם היא נובעת מהתנהגותו או רק מנהיגתו, שאלה המשליכה על החלופות שבכוחן 'לאיין' מסוכנות זו.

8. לטענת המבקש, בנסיבות בהן אין לו עבר פלילי ובעברו התעבורתי לא נרשמה עבירה של נהיגה בפסילה, יש לקבוע כי מסוכנותו היא בנהיגה בלבד, וניתן 'לאינה' בפסילת רשיונו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת ועוד, גם אם סברו הערכאות הקודמות כי נשקפת ממנו מסוכנות, היה עליהן לבדוק קיומה של חלופת מעצר, ולו בתנאים מחמירים, כגון 'מעצר בית' מוחלט, איזוק אלקטרוני או פיקוח של רעייתו ו/או אדם נוסף מבני משפחתו.

9. לבסוף, טוען המבקש כי נדרשת הלכה מחייבת מפי בית משפט זה בסוגיית מעצרו של נאשמים בעבירות על

פקודת התעבורה ותקנות התעבורה, שכן החלטת בית המשפט המחוזי סותרת החלטות קודמות שניתנו ביחס לאותה סוגיה.

10. לאחר שעיינתי בבקשה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

11. הלכה היא כי רשות לערור ב'גלגול שלישי' תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם או אי-מתן משקל ראוי לשלום הציבור וביטחונו (בש"פ 6535/15 אסעד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 וההפניות שם (12.10.2015)).

12. בעניינינו, לא מתקיימות הנסיבות המצדיקות מתן רשות ערר כאמור ב'גלגול שלישי'. הבקשה שלפניי אינה מעוררת שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, על אף ניסיונו של המבקש להציגה ככזו (בש"פ 834/12 צמח נ' מדינת ישראל (2012); בש"פ 6697/15 סאסי נ' מדינת ישראל (18.10.2015)). אף אין בנמצא בעניינינו נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות מתן רשות ערר גם בהעדר שאלה בעלת חשיבות כללית.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ו (15.1.2016).

ש ו פ ט